

Gazeta Krakowska.

Wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w Drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

№ 112.

Kwartalnie kosztuje złr. 4 Konw. Mon. miesięcznie złotych sześć.

CZWARTEK 18 Maja 1848 roku.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryż.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska uapowietrzne i różne uwagi.
6 27	4.	68 + 9.	3/4.	19 ZPł. Zachodni	slaby	Pogoda z Chmurami
2	4.	25 + 18.	2/6.	83 Pł Zachodni	„	Pochmurno
10	4	04 + 11.	2/4	62 Zachodni

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

W Drukarni *St. Gieszkowskiego* wychodzić będzie pismo czasowe pod nazwą: **Słowik Krakowskich Gajów**. W ogólności obejmować będzie najnowsze wspominki ojcyste, biografie, poezye i t. p. Zeszyt pierwszy obejmuje:

1. Opis żałobnego nabożeństwa za poległych Polaków na Podgórzu w r. 1846, z dwiema rycinami.

2. Przypowieść (z *Mickiewicza*).

Jest do nabycia w Księgarni *St. Gieszkowskiego* i Bórze Redakcyi *Jutrzenki* po Złp. 1. i gr. 6. na korzyść pomnika poległym.

AUSTRYA.

Wiedeń 12 Maja. Dowiadujemy się z wiarogodnego źródła, że ofiarowano ministerstwo spraw zagranicznych baronowi Wessenberg. Straż cesarska zamku, podobnie jak pałac w Schoenbrunn ma być oddana legii akademickiej i gwardyi obywatelskiej. Słychać że Metternicki przeciwko któremu nienawiść wzrasta raczej niż się zmniejsza, ma stałe ośiąsć w Rotterdamie.

— *Dnia 13 Maja.* —

Według prywatnych wiadomości, nie nie zaszło szczegółowego w Conegliano, głównej kwaterze Hr. Nugent. Korpus generała Culloz przez Feltre o 2 stanowiska ku Treviso postąpił; reszta zaś naszych wojsk jeszcze w d. 10 stały nad Piave na przeciw Sardynskiego i Papiezkiego generałów della Marmora i Durando. Pewną jest rzeczą, że ci mają rozkaz do napadu, skoro dowiedzą się że generał Culloz przez Belluno o ile będzie potrzeba posunie się, aby nieprzyjacielskim generałom pod Treviso zająć z tyłu. Wczoraj do Brixen przebiegający kurjer doniósł, iż nasze wojska wkroczyły do Vicenzi, i że Culloz stoi pod Treviso. To jednak potrzebuje potwierdzenia. (G. w. W.)

— *Dnia 14 Maja.* —

Listy z Werony pod d. 7 b. m. donoszą, iż

Toskańskie i neapolitańskie wojska, które ulokowały się na południe Mantui, usiłując w dniu 2 i 3 przeszkodzić pracom obwarowania cytadelli Belfiore, napadli na przednie straże. Z twierdzy uczyniono wycieczkę w trzech punktach przeciw Curtatone, Montanara i St. Silwestro, w skutek czego nieprzyjacieli z obwarowanego stanowiska w Osone-Bache, wypartym został. (G. w. W.)

— *Dnia 15 Maja.* —

Ministryum wojny następcie między innymi otrzymało wiadomości z placu boju w Włoszech:

Feldm. hr. Radecki w d. 7 i 8 zatrudniony był ubezpieczaniem stanowiska swego sztucznymi środkami.

W walce w d. 6 pod St. Lucia, nieprzyjacieli musiał wielką ponieść stratę, gdyż zabitych zostało do 100 i znaczną ilość rekwizytów wojskowych.

Nasza strata na linii od St. Massimo do Chievo wynosi 4 zabitych a 29 rannych. Lecz w miejsce to, pod St. Lucia, 10 i 3 bataliony strzelców A. X. Zygmunta (Włochy) znaczną ponieśli stratę.

Ogólna strata nieprzyjaciela w d. 6 zdaje się wynosić 200 zabitych a 400 rannych. Znaczną także liczbę z sobą uniósł, gdyż tylko 49 ciężko rannych wpadło w nasze ręce.

W walce w d. 29 i 30 kwietnia pod Osteria del Bosco, straciliśmy kapitana Nagla od strzelców cesarskich i 9 ludzi.

Do jeńców zaś nam zabranych, pomiędzy którymi mogą także być zabici lub ranni, należą: Porucznicy Burgaller i Mroczkowski, podporucznicy Pinter, Filz, i Eder, wszyscy z piechoty Pireta, i 325 ludzi od feldfebla rachując. (G. d. W.)

GALICYA.

Lwów 5 Maja. W skutek zaszytych zmian w interesach socyalnych i majątkowych między właścicielami gruntowemi, zgromadzili się tu zamożniejsi posiadacze, i postanowili utworzyć towarzystwo krajowe, które jedynie przestrzegać ma nienaruszoności interesów posiadaczy gruntowych, jako i praw własności tychże, i być pośredniczym organem pomiędzy właścicielami a rządem. Spodziewają się z pewnością, poniesione na teraz straty z czasem ułagodzić, i przedsięwzięli z wszelką możebnością wykonywać obowiązki te tak z dobrem ojczyzny, jak i z dobrem ich sąsiadów, pomniejszych posia-

daczy. Spodziewają się, iż tym sposobem rozdrobione członki na nowo się skupią, a zamożniejsi posiadacze będą w stanie swym uboższym współpracownikom dostarczyć pomocy. Każdy posiadacz, jako zastępca i dzierżawca ma prawo przystąpić do tego towarzystwa. Towarzystwo to utworzyło się w d. 3 maja, i większością głosów wybrało: prezesa, zastępcę, dwóch sekretarzy i kassjera. (P. S. A.)

W E Ź G R Y.

Peszt 10 Maja. — O ile nam wiadomo, pisze *Pesti Hirlap*, J. C. K. Mość, najwyższem odręcznym pismem zawiadomił Bana Krocacji Br. Jellachich, iż jest stałą i niezachwianą wolą Cesarską, aby jedność rządu w Węgierską koronę połączonych prowincyj, stosownie do słowa Cesarskiego, i koronacyjnej przysięgi, w myśli ustaw, nienaruszoną pozostała; i że J. C. K. Mość niedopusci nigdy, aby prawny związek pomiędzy prowincjami Węgierskiego królestwa przez samowolne rozporządzenia, lub jednostronne postanowienia był naruszonym. W skutek tego otrzymał Ban wezwanie Cesarskie, aby w całej rozciągłości wykonywał rozkazy vice-króla i odpowiedzialnego Węgierskiego ministerstwa, któremu stosownie do ustawy §. 3 z r. 1848 prawny rząd węgierski i związkowych prowincyj powierzono; ma więc Ban w wszelkich gałęziach administracyi rozkazy takowe wypełniać, i starać się zadosyć uczynić tej królewskiej woli w obrębach swego urzędu.

J. K. Mość najwyższym odręcznym reskryptem zatwierdził półkownika Mészáros ministrem wojny, i zarazem zarządził raczył, aby tenże obejmując swój urząd, komendę nad pułkiem swoim zdał podpułkownikowi tegoż.

Zarazem J. K. Mość zawiadomił wojskowych komendantów w Węgrzech, iż w skutek ustawy na sejmie państwa zatwierdzonej, na przyszłość Węgierskie wojsko, wszystkie rozkazy i rozporządzenia ma otrzymywać od ministerstwa Węgierskiego, i wszelkie urzędowe raporty temuż здаwać się mają; z tą nadto uwagą, iż powyższe rozporządzenie rozciąga się także i do granicznych pułków.

(G. d. W.)

L O M B A R D Y A.

Werona 7 Maja. Morderczą wczoraj stoczono bitwę pod naszymi murami. Nieprzyjaciel pomimo trzy razy przewyższającej liczby, zniewolony był do ustąpienia. Austriacy walczyli jak lwy, i niestety, wiele stracił przez to ponieśli. Mężny jenerał Salis, podpułkownik Leuzendorf i wielu innych poległo. Najwięcej ucierpiał 10 batalion strzelców, składający się z niższych austriaków—a więc z niemców, i poczęści z włoskich grenadyerów. Zdaje się iż nieprzyjaciel także poniósł znaczne straty. Przez siedm godzin nieprzerwanie grzmiały działa, od 11 zaś do 2 godz. w takiej bliskości, iż kule bram Werony sięgały. Miasto jest spokojne.

Według listu otrzymanego z Werony pod d. 6 maja, prawemu skrzydłu austriaków przywodził d'Aspre, lewemu zaś Wratylaw, a kolumnom z tej strony Augi, Welden. Siła Sardyńczyków, wynosiła do 50,000 ludzi. Walczyli dzielnie, szczególniej Szwojcarscy strzelcy; Włoskie pułki Hr. Ra-

deckiego przeszły na stronę nieprzyjaciela.

(P. S. A.)

Wiadomości zagraniczne.

ROSSYA i POLSKA.

Petersburg 7 Maja. Cesarz reskryptem swoim z d. 25 kwietnia r. b. podziękował swojej kochanej i wierniej szlachcie (słowa reskryptu) gubernii Lifflandzkiej za nowy dowód swego przywiązania do tronu i Ojczyzny, przez ofiarowanie artyleryi 300 koni, i prócz tego przeznaczenie pewnej summy na kupno takowych, dla innych oddziałów wojsk.

(P. S. A.)

P R U S S Y.

Berlin 12 Maja. Potwierdza się wiadomość, że usposobienie gabinetu angielskiego jest wręcz przeciwne nowemu kierunkowi wypadków na stałym lądzie i to usposobienie powoduje rząd francuzki do umiarkowanej polityki zewnętrznej. Zaręczają wszelako, iż Francya w Polskiej sprawie działa z energią na drodze dyplomatycznej.

— *Dnia 14 Maja.* —

Ze wszystkich stron nadchodzą do ministryum protestacye przeciw powrotowi do kraju xięcia pruskiego. Wczoraj podobnie jak w piątek odbyło się liczne bardzo zgromadzenie ludu, na którym wybrano komisją z 34 osób złożoną w celu porozumienia się z klubami a następnie z ministrami co do tej okoliczności, a dzisiaj o godzinie 7 z rana ci panowie w towarzystwie 15,000 ludzi udali się przed mieszkanie ministra Camphausen. Oznajmiono im iż tenże właśnie wyjechał, ale że będą mogli porozumieć się z pp. Schwerinem i Auersvaldem. Przeszło godzinę trwały rozprawy nareszcie ministrowie oświadczyli, że najdalej do jutra godzi. 4 po południu odpowiedzą stanowczo na przedstawienie deputacyi, iżby kwestya powrotu do kraju xięcia pruskiego oddaną została pod rozstrzygnięcie zwołanego na dniu 22 b. m. zgromadzenia sejmowego. Następnie cała masa zgromadzonych ludu udala się do zakładu „pod naniotami“ gdzie jeszcze raz oznajmiono rezultat otrzymany przez deputacyą, która jednocześnie oświadczyła ludowi, że się rozwiązuje, poczem tłumy rozeszły się spokojnie. Cała ta demonstracya odbyła się w największym porządku; wszelako wielkie tu jest wzburzenie umysłów.

Wroclaw 15 Maja. — Wezwanie do powrotu xięcia pruskiego sprawiło tu również wielkie wrażenie na wszystkich klassach ludności. Wszystkie oświadczały się jednomyślnie przeciwko temu postanowieniu. Związek demokratyczny pierwszy wystąpił z odezwą do „uzbrojonych mieszkańców Wroclawia“ w której postanowienie ministryalne wystawia jako najważniejszy wynik reakcyi, a xięcia pruskiego obok wykazania jego znanego sposobu myślenia i udziału w wypadkach marcowych, jako najniebezpieczniejszego nieprzyjaciela młodziej wolności. Drugą odezwą wezwał związek demokratyczny publiczność, aby się w Niedzielę o 10 rano zgromadziła w strzelnicy dla naradzania się w tym przedmiocie. Zgromadzenie to było nadzwyczaj liczne i

uchwalilo energiczną protestacją przeciwko postanowieniu ministrów. Podobne protestacje założył związek robotników i klub demokratyczno-konstytucyjny. Utrzymują iż tutejszy ober-prezydent Pinder i prezydent policyi Kub w skutku wzmiankowanego postanowienia, podali się do dymissyj.

(G. Wr.)

Wrocław 15 Maja o 10 wieczór. — Powyżej nadmieniona demonstracja przywiodła do krwi rozlewu. Gwardya obywatelska, która nakoniec została zaalarmowana, wykonała kilka szarż, i wielu ranila.

(Oder Zeit.)

Poznań 13 Maja. Kommissarz królewski Pfuell wydał następujące obwieszczenie:

„Na zasadzie najwyższych postanowień i udzielonego mi pełnomocnictwa, oznaczyłem tymczasowo granice pomiędzy częścią W. Xię. Poznańskiego mającą być do związku niemieckiego wcieloną, a częścią przeznaczoną do zreorganizowania w sposób narodowy, oczekując zarazem przedstawień jednej lub drugiej części co do modyfikacyi w linii demarkacyjnej, w celu zupełnego i ostatecznego załatwienia tej okoliczności. Jednocześnie wzywam niemieckich właścicieli osiadłych w części podpadającej reorganizacyi, jak również polskich właścicieli w części związkowej zamieszkałych i którzy przez zamianę, albo sprzedaż swoich posiadłości, pragną przesiedlić się do innej części prowincyi, aby mi swoje w tej mierze przedstawienia doręczyli, w celu ułatwienia i poparcia podobnych zamiarów z strony władzy właściwej.

Poznań d. 12 Maja 1848.

Pod. von Pfuell.

Ważne są do wyjaśnienia ostatnich wypadków poznańskich dwa listy w gazecie poznańskiej umieszczone, jeden Mierostawskiego, drugi Oborskiego obadwa do P. Wedell wystosowane, podajemy je w całości: Iszy brzmi jak następuje:

„Jenerale, w obawie aby moja osoba nie była przeszkodą w zawarciu projektowanych pomiędzy stronami walczącymi układów, złożyłem główne dowództwo wojska Polskiego w ręce pułkownika Brzeżańskiego, obywatela W. X. w chwili gdy zaczęto mówić o układach. Gdy teraz przez zawarcie kapitulacyi przechodzę do kategorii emigrantów którzy się mieli zgromadzić w oddziały podług konwencyi 11 Lutego, poddaję się mojemu przyszłemu losowi bez ogródki. Aby jednak rząd Pruski pod względem zamiarów moich na przyszłość zaspokoić, proszę cię jenerale, o wyjednanie mi paszportu do Francyi, jak tego przyjęte przez jen. Pfuell warunki dozwalają.“ 9 Maja.

Mierostawski.

Oto drugi: „Panie Jenerale! List pana z d. 9 b. m. do pułkownika Brzeżańskiego pisany, w jego nieobecności mnie został doręczonym. Znalazłem w nim warunek, aby nasi żołnierze broń złożyli. Część ich przystała, reszta rozeszła się na wszystkie strony. W nieomylnym przekonaniu iż podpisane przez jen. Pfuell warunki zostaną sumiennie wykonane oczekujemy z zaufaniem naznaczonego nam losu.“

Ludwik Oborski. (Oder Z.)

W skutku zawartej między jen. Wedell a powstańcami kapitulacyi, dwaj z ich dowódców pułk. Oborski i rotmistrz Kierkor odwiezieni zostali pod eskortą do twierdzy Kostrzynia, skąd później do

kraju między Elbą i Wezerą lub do Francyi będą wyprawieni.

Mierostawski osadzony jest w fortecy tutejszej. Obchodzi się z nim ze wszystkimi względami winnemi tak niepospolitemu wodzowi. Prowincya nasza winna mu jest wdzięczność za odwagę i energią z jaką potrafił utrzymać w karności gromady ludzi nie wezwyczajonych do wojskowego postuszeństwa.

(Gaz Pozn.)

N I E M C Y.

Karlsruhe 11 Maja. Na dzisiejszém posiedzeniu izby deputowanych, minister spraw zagranicznych odczytał reskrypt tajnego gabinetu, w którym W. Xiążę z swęj listy cywilnej na ten rok na koszta wojenne odstępuje 100,000 fl. inni zaś członkowie familii W. Xięcia 25,000 fl.

Bremen 10 Maja. Z Helgoland donoszą, iż wczoraj 3 brygi, jak się zdaje z angielską flagą ku Elbie dążące, od fregaty duńskiej zostały zatrzymanymi, i cofniętymi.

(P. S. A.)

F R A N C Y A.

Paryż 10 Maja. Do Cherbourga nadszedł rozkaz, cztery fregaty, i okręt liniowy *Henryk IV*. 100 działami uzbroić.

Według wiadomości z Francuzkich Antyllów, została tam rzeczpospolita z zapalem ogłoszona.

Przy ulicy St. Ambroise przed kilku tygodniami założono narodowe dla kobiet warsztaty, aby licznym niezatrudnionym szwaczkom, w tej okolicy mieszkającym zarobku dostarczyć.

W Limoges porządek przywrócono. Gwardya Narodowa na powrót służbę odbywa, a rząd przeznaczył 300,000 fr. dla zatrudnienia będących bez chleba robotników.

— Dnia 11 Maja. —

Na dzisiejszém posiedzeniu głosowano wybór kommissyi rządu wykonawczego. Arago otrzymał 725, Garnier Pagés 715, Marie 702, Lamertine 643, Ledru Rollin 458—którzy członkami tejże kommissyi mianowanemi zostali. Po skończeniu tego głosowania po godz. 4 zabrał głos reprezentant Wołowski dla przedłożenia zgromadzeniu narodowemu adresu podpisanego w imieniu Polskiego komitetu przez Józefa Wysockiego, Tyszkiewicza, i Berwińskiego, w którym wzywają dla Polski pomocy Francyi; zarazem Wołowski wniósł z swęj strony o wystosowanie proklamacyi wzywającej lud Niemiecki i parlament w Frankfórcie do udziału w oswoobodzeniu Polski. Ducoux żądał adressów do wszystkich narodów. Daragon wezwał Lamartine, aby mu oznaczył dzień, w którym by go, co do sprawy Włoch mógł interpellować. Lamartine oświadczył, iż chociaż jeszcze nie może przemawiać jako wykonawca władza, jest jednak gotowym interpellującemu dać żądane wyjaśnienia, i z tą samą żarliwością i udziałem dla demokracji, jakie na wszystkich spostrzeżga obliczach, jakkolwiek nie pominie przezorności przynależnej mężowi stanu. Na ten cel mowca jeden tylko oznaczył dzień. Daragon odpowiedział, iż chociaż spodziewał się więcej zajęcia i stanowczości, przynajmniej co do Włoch, chce jednak na wyjaśnienia do pierwszego oczekiwać poniedziałku. Lamartine odrzekł, iż on spokojnie, lecz pewno po-

stępuje, aby uniknąć położenia Francji z r. 1831. Montalembert zapytał ministra, czyby nie zechciał co do Polski bezzwłocznie odpowiedzieć, lecz zgromadzenie sprzeciwiło się, odkładając kwestye dotyczące Polski i Włoch, do poniedziałku, d. 15 maja. Następnie przemówił Louis Blanc przekładając potrzebę natychmiastowego urządzenia ministerjum pracy i postępu, jeżeli Paryż nie chce doczekać rewolucji głodu. Peupin, pomocnik zegarmistrza podniósł się i zaklął przykładając rękę do serca, że przemawia w imieniu robotników. Protestował przeciw ministerjum, które według zwykłej rutyny postępuje, i żądał utworzenia nowej komisji dla roztrząśnienia położenia klasy roboczej. Zgromadzenie przychyliło się do tego wniosku, i posiedzenie o godz. 6 zamknięto.

Monitor ogłasza dziś program wielkiej republikańskiej uroczystości, mającej się odbyć w d. 14 na polu Marsowém.

Z uwagi na mnogość awansów i dymisji w armii, które Arrago, minister wojny przedsięwziął, utworzono komisję, przez którą oficerowie reklamacye swoje wnoszą.

Dziś krążyły dwie listy nowego ministerstwa:

1) Bastide, zagranicznych; Portalis lub Flocon, wewnętrznych; Cremieux, sprawiedliwości, Duclerc finansów; Duvivier lub Cavaignac, wojny; Carnot, oświecenia; Bethmont, handlu; Bineau, robót publicznych.

2) Jules Favre lub Recurt, wewnętrznych; Bastide, zagranicznych; Duvivier, wojny; Duclerc, finansów; Flocon, marynarki; Pagnerre, robót publicznych.

Cremieux, Carnot i Bethmont, zatrzymaliby dotychczasowe swe teki (sprawiedliwości, oświecenia i handlu). Duclerc był dotąd podsekretarzem finansów państwa; Bastide zaś (niegdyś redaktor *Nationale*) podsekretarzem w ministerstwie spraw zagranicznych.

Szefowie firm Rotszylda w Londynie i Frankfortcie, przybyli tu do p. James Rotszylda, podobno dla naradzenia się nad środkami utrzymania kredytu w Europie. W Paryżu znaczna masa gotówki pokazuje się w obiegu, aży na złocie zniżyło się, a bilety bankowe, chętnie za monetę wymieniają. (P. S. A.)

ANGLIA.

Londyn 10 Maja. W izbie niższej, przy otwarciu posiedzenia, Lord George Bentinck, żarliwy przestrzegacz cła, zabrał głos tryumfujący, donosząc iż królowa poleciła, aby damy w sukniach

nie pochodzących z fabryk angielskich, nie pokazywały się na dworze. Mowa ta śmiech wzbudziła.

Z okoliczności, iż rząd Duński obstalowawszy tutaj 10,000 karabinów, z których wziął już 2,000 cofnął się na teraz od wzięcia reszty, *Times* wnosi, iż w krótkce pokój za pośrednictwem Anglii między Danią a Niemcami zawartym zostanie. (P.S.A.)

W Ł O C H Y.

Rzym 4 Maja. Gazetta di Genova z d. 4 maja donosi o odkryciu spisku w Ankonie. Całe miasto było podminowane, i w d. 30 kwietnia podczas przechodu pierwszej neapolitańskiej kolumny, 40,000 mieszkańców miało być popiołem i gruzami zasypanych. Zdaje się, iż celem tego nielegalnego spisku było, aby będąca w Pola słaba załoga morską Austriacką, mogła się wśród Rzymskiego państwa usadowić. Tworcy tego piekielnego sprzysiężenia są Włosi, należący do rzymskiej armii; następnie zaś osoby przez lud odkryte i aresztowane zostały: Corleggione, komendant wewnętrznego portu; Selriato del Forte, porucznik dragonów; Londini, porucznik inżynierów; Chiesa, radzca kancelaryjny i niejaki Vignini, któren ratował się ucieczką.

(G. d. W.)

Miasto nasze zupełnej używa spokojności.

Przestrzeganie publicznego porządku i bezpieczeństwa, powierzono gwardyi obywatelskiej.

Gazzeta di Roma obejmuje listę wybranego ministerstwa: Prezydent rady ministrów, kardynał Ciacchi, a zastępcą kardynał Orioli; spraw zagranicznych, (nie kościelnych) Hr. Jan Marchotti; wewnętrznych, Hr. Ferenzio Mamiani; minister łaski i sprawiedliwości, Hr. Pasquale de Rossi; finansów, Hr. Lucrati; wojny, książę D. Filippo Doria Pamphily; handlu i robót publicznych, D. Maria Massimo, książę Rignano; minister policji, adwokat Józef Galletti. (G. w. W.)

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od dnia 16 do dnia 17 Maja.

Kochanowski Adam obyw., Denemy Gotlib, Schmiedhausen Józef, Dunajewski Albin, z Galicji.

Wyjechali z Krakowa.

Komarnicki Ludwik, Stadnicki Alexander hr., Sulatizki Jan ob., Stadnicki Paweł hr., Andrzejowski Piotr, Giszyci Jan, Giszycyca Józefa, Darowski Mieczysław, Zieliński Edward ob., Lagoutte de la Croix Louis, do Galicji.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 1310.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAL

Miasta Krakowa i Jego Okregu.

Wzywa mogących mieć pretensye do P. Ignacego Piekarskiego z tytułu sprawowanego przez niego urzędu Komornika Sądowego, aby z takowemi w ciągu miesięcy 3ch do Trybunału zgłosili się, przy oznajmieniu, iż po upływie tego czasu wyextabulowawie kaucyi za P. Piekarskim w summie 3000 złp. na kamienicy Nr. 499, zahypotekowanój, zarządzo-

ném zostanie.

Kraków dnia 23 Marca 1848 r.

Sędzia Prezydujący

J. Pareński.

(1r.)

Z. Sekretarz P. Burzyński.

Prawnie zajęte kosztowności jako to: srebra, perły, i inne w drodze exekucyi Sądowej sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w dniu 19 Maja r. b. o godzinie 10 z rana przed Sukiennicami M. Krakowa, za gotową zapłatę.

Kraków d. 15 Maja 1848 r.

(2r.)

Paweł Wysocki C. R. K. S.